

KULTUR

DN:s kritiker väljer fem favoriter vecka 17

PUBLICERAD 2021-05-02

Lovisa Ringborg, "Stray dogs". Foto: Fotografiska

DN:s kulturredaktion om deras favoriter inom konst, litteratur och podcast.

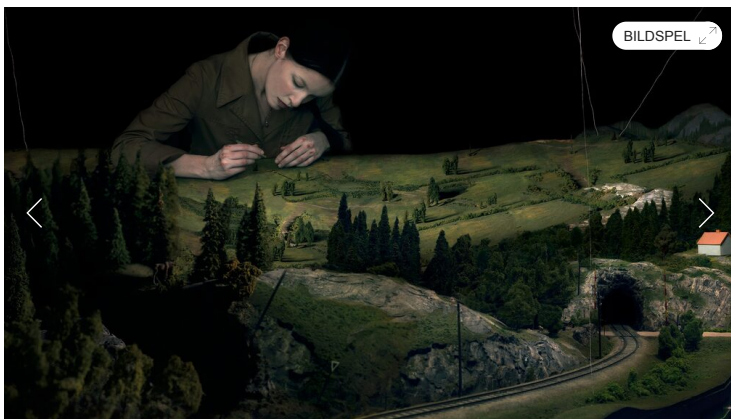

Bild 1 av 2 Lovisa Ringborg, "Asylum".
Foto: Lovisa Ringborg

Utställning. Lovisa Ringborg, "Mirage"

Fotografiska Stockholm

Lovisa Ringborg har mutat in en alldeles egen plats i det senaste decenniets nysurrealistiska strömning. Hon opererar med olika sorters drömlika medvetandetilstånd och optiska synvillor i suggestiva installationer med fotografier, skulpturer och

videoverk. Hennes retrospektiv ”Mirage” (hägring) på Fotografiska öppnar med den nya skulpturgruppen ”Stray dogs” i ett stämmingsmättat ljusdunkel. Och bland de iscensatta fotografierna får jag återse flera av hennes bilder med drömska förvandlingar. Enigmatiska bilder man aldrig glömmer och som med sin mystiska, mångbottnade karaktär ständigt föder nya associationer.

Birgitta Rubin

Kristofer Folkhammar. Foto: Mike Karlsson Lundgren

Roman. Kristofer Folkhammar, ”Är det barnen, baby?”

Natur & Kultur

”Är det barnen, baby?” är något så ovanligt som en helt okonstlad roman skriven i du-form. Berättarjaget sitter i natten och skriver brev till en vän, men brevet växer till en berättelse, för i mörkret växer alla tankar, känslor och minnen. Det handlar om kärleken till två män. Om kärleken till en vän som en dag blir mamma till ens barn. Men framför allt handlar det om kärleken till barnet – kärleken som är att bära i sele, blanda ut grötpulver i vatten, hållögt vagga sig igenom ännu en natt. Det är så rörande, detta pappaporträtt, så väldigt vardagligt och samtidigt så romantiskt.

Greta Thurfjell

Patrick Radden Keefe. Foto: Pontus Höök

Fackbok. Patrick Radden Keefe, ”Empire of pain”

Doubleday

Från IRA till Big Pharma – efter sin briljanta bok om konflikten på Nordirland (”Säg inget”) har New Yorkers stjärnskrubent vänt sin sylvassa blick mot den lobbyvänliga amerikanska

läkemedelsindustrin. Eller, rättare sagt, den stenrika Sackler-familjen som anses bära skulden för den katastrofala opioidkrisen. Här är den osminkade berättelsen om hur familjens bolag lyckades få mängder av landets läkare att skriva ut livsfarliga mängder av storsäljaren Oxycontin. Ett litet "ofarligt" smärtstillande piller som förvandlat miljoner amerikaner till ett slags legala narkomaner och hittills orsakat en halv miljon dödsfall. Aj.

Nicholas Wennö

Podcast. "60 songs that explain the 90s"

Spotify

Det tar minst två årtionden för nostalgi att utkristallisera sig, slog Karin Johannisson fast i boken "Nostalgia". Men det är inte bara av sentimentala skäl jag fastnat i den här podden – vars värv förklaras med all tydlighet av titeln – utan för hur skarpsinnigt musikskribenten Rob Harvilla kan ägna en hel timme åt att dissekera låtar som Björks "Hyperballad" eller Guns N Roses "November rain" (som nyligen vann den tvivelaktiga utmärkelsen "äldsta låt att nå en miljard visningar på Youtube"). Det är kittlande hur mycket mening han lyckas krama ur musikhistoriens mest omvälvande (men kanske också uslaste) decennium.

Fackbok. Johan Anderberg, ”Flocken”

Albert Bonniers förlag

I ”Flocken” gör Johan Anderberg ett djärvt försök att förklara hur Sverige valde väg under pandemin. Många borde läsa den. Han skriver klart och lätt, behärskar sitt ämne, och snöar inte in på detaljer och sidospår, likt årets alla upphetsade debattörer. De som förespråkade en hård *lockdown*, vill stänga ned allt, även landet skolor. Folkhälsomyndigheten valde en mer frivillig väg, vilket väckt känslostormar, och renderat internationell kritik. Strategin har sina svaga sidor, men många länder med tuffa förbud har klart sämre statistik. Ironiskt nog framstår byråkraterna på FHM som de förnuftiga liberalerna.

Jan Eklund

TEXT

Nicholas Wennö

Birgitta Rubin

Greta Schöldt

greta.schuldt@dn.se

Jan Eklund

Kristofer Ahlström
